Diumenge 12 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 10,26-33): En aquell temps, Jesús digué als Apòstols: «No els tingueu por, perquè no hi ha res d'encobert que no hagi de ser revelat, ni res d'ocult que no s'hagi de saber. El que us dic a les fosques, digueu-ho a la llum, i allò que sentiu a cau d'orella, prediqueu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten el cos, però l'ànima no la poden matar; més aviat heu de témer el qui pot fer perdre l'ànima i el cos a la gehenna. ¿No es venen dos ocells per un as? I cap d'ells no cau a terra sense [permetre-ho] el vostre Pare.
També els cabells del vostre cap tots estan comptats. No tingueu por, vosaltres sou millors que molts ocellets.

Per tant, tot el qui em confessi davant els homes, també jo els confessaré davant el meu Pare que està en els cels. Però el qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el meu Pare que està en els cels».

© Albada Editorial / evangeli.net

«I no tingueu por dels qui maten el cos»

P. Antoni POU OSB Monjo de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Espanya)

Avui, després de l'elecció dels dotze, Jesús els envia a predicar i els instrueix. Els adverteix que possiblement patiran persecució, i els hi dóna alguns consells de quina ha de ser la seva actitud: «I no tingueu por dels qui maten el cos, però l'ànima no la poden matar; més aviat heu de témer el qui pot fer perdre l'ànima i el cos a la gehenna» (Mt 10,28). El relat d'aqueix diumenge desenvolupa el tema de la persecució per Crist amb un estil que recorda la darrera de les Benaurances del Sermó de la Muntanya (cf. Mt 5,11).

El discurs de Jesús és paradoxal: per una part diu dues vegades «no tingueu por», i ens presenta un Pare provident que té cura fins dels petits ocells del camp; per l'altra, no ens diu que aqueix Pare ens

estalviarà les contrarietats, sinó al contrari: si som seguidors seus, molt probablement tindrem la mateixa sort d'Ell i la de tots els profetes. ¿Com s'entén, doncs, aquesta protecció de Déu? La protecció de Déu és la seva capacitat de donar vida a la nostra persona (la nostra ànima), i proporcionar-li felicitat fins i tot en les tribulacions i persecucions. És Ell qui ens pot donar l'alegria del seu Regne que prové d'una vida fonda, experimentable ja ara i que és penyora de la vida eterna: «Tot el qui em confessi davant els homes, també jo els confessaré davant el meu Pare que està en els cels» (Mt 10,32).

Confiar en què Déu estarà al nostre costat en els moments difícils ens fa valents per anunciar les paraules de Jesús a plena llum, i ens dóna l'energia capaç de fer el bé, perquè a través de les nostres obres la gent pugui glorificar el Pare del Cel. Ensenya sant Anselm: «Feu-ho tot per Déu i per aquella feliç i eterna vida que el nostre Salvador es digna de concedir-vos en el cel».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Ell m'ha garantit la seva protecció; no és en les meves forces que em sostinc. Tinc a les meves mans la seva paraula escrita. Què és el que ella em diu? 'Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món'» (Sant Joan Crisòstom)

- «No existeix la missió cristiana a l'ensenyament de la tranquil·litat! Les dificultats i les tribulacions formen part de l'obra d'evangelització i nosaltres estem cridats a trobar-hi l'ocasió per comprovar l'autenticitat de la nostra fe» (Francesc)

- «El deixeble del Crist no solament ha de guardar la fe i viure'n, sinó que també l'ha de professar, n'ha de donar testimoniatge amb certesa i ha de difondre-la (...). El servei i el testimoniatge de la fe són necessaris per a la salvació (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.816)